

af dem uden at kunne dansk og uden at være integreret, og måske har de været straffede. Ja, mulighederne er mange, men et faktum er det, at der herinde hvert år gives et alt for stort antal udlændinge det gyldne danske statsborgerskab. Sidste år var det omkring 16.000 personer, man på den måde også fik ud af statistikkerne over udlændinge. Det er som bekendt en linje, Dansk Folkeparti ikke på noget tidspunkt har tilsluttet sig.

Det er selvfølgelig interessant at få oplyst, hvor mange personer man forventer skal tjekkes vedrørende boligforholdene, hvis det står til regeringen, og hvor mange der kommer under reglen for 25-åriges ægteskaber. Udgiftssiden på 12,2 mio. kr. indikerer jo et stort administrativt apparat. Og jeg kan ikke forstå, hvordan man kan finde frem til et beløb på det her, hvis man ikke også har et tal, man har kalkuleret med. De to ting må da hænge sammen. Det bliver et meget, meget stort administrativt apparat, og der er ikke nogen tvivl om, at det vil være meget svært at gøre det her på en seriøs måde.

Det fremgår også af forslaget, at man først vil iværksætte disse vurderinger og undersøgelser af udlændinge, der indgiver ansøgning om opholdstilladelse, efter lovens ikrafttræden, men stadig ikke noget om, hvor mange det forventes at omfatte, selv om man altså vil afsætte 12,2 mio. kr. til forslaget det første år.

Mon ikke realiteterne er at finde i den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 8, hvorefter, som det beskrives i forslaget, bestemmelserne vil »blive administreret på en sådan måde, at der meddeles tilladelse til familiesammenføring i situationer, hvor en nægtelse heraf vil stride mod Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til familieliv eller artikel 12 om retten til at indgå ægteskab og stifte familie«.

Omsat til dansk vil det jo stort set betyde, at regeringen føler sig bundet på hænder og fødder, og at det her forslag ikke får nogen effekt. Det kan godt være, at det ser nydeligt ud på papiret, men i praksis tror jeg ikke på at det vil få nogen effekt.

Det næste, der så skal tages hensyn til, er klageadgangen. Det bliver vel den normale procedure, at man kan klage her og der, afsluttende med en appel til indenrigsministeren, der af en eller anden grund bevilger sammenføring. Eller hvordan stiller man sig fra regeringens side til sådanne spørgsmål?

Forslaget bærer tydeligt præg af, at forslagsstilleren, indenrigsministeren, har haft travlt med at finde artikler i menneskerettighedskonventionerne frem for at tage brodden af en forventet kritik af forslaget. Det er selvfølgelig også fint nok, men det viser bare, hvor meget der er at tage hensyn til.

De samlede udgifter for Indenrigsministeriet skønnes til 9,2 mio. kr. det første år, men stadig mangler der en forklaring på, hvordan man finder frem til det beløb. Det vil nok ske senere i dag, håber jeg, eller i udvalget, hvor Dansk Folkeparti selvfølgelig vil forfølge det her spørgsmål, hvis ikke der gives tilfredsstillende svar, når ministeren skal op og svare.

Så er der de hårdt prøvede kommuner, der endnu engang vil komme til at mærke regeringens integrationspolitik i form af en ekstraregning på i år 3 mio. kr. Det er penge, der skal bruges til personale, der skal vurdere boligstørrelser, så Udlændingestyrelsen kan se, om boligkravet er opfyldt.

I forvejen byttes der jo utrolig meget rundt på lejlighederne, sådan at man skal forstå, at selv om en familie er tilmeldt en lejlighed, så findes der ofte et yderligere rend af familie og venner i en størrelse, som nedslider lejligheden og forstyrrer de øvrige beboere. Hvordan kommunerne kan finde ud af, hvem der reelt opholder sig i boligerne, er det svært at få øje på, men det er altså det, man så skal bruge yderligere 3 mio. kr. til, så tallet kommer op på de her 12,2 mio. kr. i det her lille forslag, der kræver en masse administration.

Gad vide, hvad regeringens samlede forslagsrække kommer til at koste skatteborgerne, og hvor i alverden man vil finde de mange nye millioner. Det synes jeg også man skal have svar på. Man er meget ivrig fra Socialdemokratiets side for at finde ud af, hvor andre partier vil hente pengene til forslag, som de fremsætter. Jeg vil godt vide: Er det her bare en ekstra bevilling i Finansudvalget, sådan som det plejer at være, når det gælder udgifter til udlændinge?

Men vi skal også her koncentrere os om personerne og ikke bare omkostningerne i kroner og øre. Vi må ikke glemme, at vi i mange tilfælde taler om andre kulturelle mønstre end danskernes, og at det hyggelige familie- og vennesammenhold i stedet kan blive en plage for de omkringboende. Derfor giver jeg ikke meget for de udtalelser, man forventer fra kommunerne – ikke sådan at forstå, at kommunerne